

ling til dette Spørgsmaal, naar det en Gang kommer til at foreligge, idet jeg mener, at det er alt for tidligt at give Løfter paa det nærværende Stadium.

N. Andersen (Titted Amts 3die Valgkreds): Jeg kan godt slutte mig til den Betragtning, som den ærede sidste Taler (Alberti) begyndte med, nemlig at der vistnok er tale nok her i Salen om dette Lovforslag. Blandt alt det, der under de sidste 3 Dages Forhandling er sagt for og imod dette Lovforslag — og Meningerne have jo været meget delte — forekommer det mig dog, at der er et, hvorom alle Talere i det væsentligste have været enige, nemlig at der her i Landet bruges mere Alkohol, end godt er. Saa vidt jeg har hørt, er der kun en eneste af de foregaaende Talere, der har været af en modsat Anskuelse. Hvis jeg forstod det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) ret i Gaar tror jeg, at han mente, at Alkohol egentlig er noget, som er et ret naturligt Nødvælsesmiddel, efter som der hele Verden over bruges en hel Del af det. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem dermed mente, at det var et Fortrin at bruge saa meget som muligt, i saa Fald skal jeg ikke nægte, at saa ere vi saa godt som paa Højde af Udviklingen i saa Henseende, da vort Forbrug af Alkohol er større end alle andres. Jeg for mit Vedkommende tror imidlertid ikke, at det forholder sig saa, at Alkohol er en god og gavnlig Forbrugsartikel. Jeg har fra min allertidligste Ungdom i en meget lang Aar-række levet blandt og sammen med den Del af vort Samfund, der konsumerer mest Alkohol, og hvor Misbruget deraf er stærkt, og jeg har som Følge af dette mangeaarige nære Kendskab til denne Samsundsklasses Livsvilkaar haft maaste rigere Læslighed end de fleste til at se bedrøvelige Eksempler paa den Nød og Elendighed, de Udslag af Naahed, de mange trostesløse Taarer fra hjælpeløse og retløse Hustruer og Børn, hjerteskrørende Optrin, der præge sig dybt i Erindringen, som Alkoholens Misbrug ubetinget har været Anledningen til. Jeg har set nok af det til, at jeg ikke kan dele den Anskuelse, at der skulde være noget urigtigt i at søge ved alle lovlige og forbarlige Midler at sætte en Stopper for Misbruget. Jeg tror heller ikke paa, at det skulde være haabløst eller umuligt at muddvirke Misbruget netop ad den Vej, som Lovforslaget tilsigter, ved at forbyde det paagældende Produkt. Jeg tror ikke paa, at vi her i vort lille Land skulde være de alene flogne i den Henseende. Jeg ved meget vel,

at en Del af os af og til have Tilbøjelighed til at tro, at vi maa søge vor Redning i og søge en Værelse i at gaa imod den Strøm som bevæger sig igennem hele den øvrige civiliserede Verden, med Hensyn til de aller vigtigste Samfundsspørgsmaal. Men jeg tror ikke paa det. Jeg tror ikke, det er muligt, at vi kunne tillægge os et saadant Klarhyn, at vi alene skulde kunne se det rette, og det er dog et ubestrideligt Faktum, at samtlige civiliserede Lande ikke alene i Europa, men ogsaa uden for Europa, ere efterhaanden komne et langt Stykke foran os i Retning af at søge Misbruget af Alkohol bekæmpet derved, at man forbyrder Produktet; det vilde dog være underligt, om vort Folk alene skulde være uimodtageligt for Paavirkning netop i den Retning, og det kan, som sagt, ikke bestrides, at det virksomste Midde, der er brugt i saa at sige hele den civiliserede Verden i Kampen mod Alkoholen, har netop været det at forbyrde Produktet. Jeg skal ikke komme langt ind paa at omtale selve det foreliggende Lovforslag. Ærede Medlemmer, som mulig erindre min tidligere Stilling til det Omne her foreligger til Forhandling, ville vist kunne indrømme, at jeg for mit Vedkommende danner en Undtagelse fra den Regel, som den sidste ærede Taler vistnok uden tilstrækkelig Høje vilde fastslaa for det Parti, som jeg i Regelen slutter mig til. Han vilde nemlig gøre gældende, saa vidt jeg forstod ham ret, at af det, han kaldte Regeringspartiet, havde ikke en eneste af de Talere, der havde haft Ordet, ubetinget kunnet slutte sig til Lovforslaget. Ærede Medlemmer ville, naar de erindre min Stilling til Sagen, naar den tidligere har været til Forhandling, ikke være i Tvivl om, at jeg fuldt ud kan slutte mig til Lovforslaget, selv om ingen andre kan.

Jeg kan heller ikke dele en anden af de Anskuelser, som er kommen stærkt frem i de senere Dage fra flere Sider, den Anskuelse nemlig, at det skulde være en ganske utilbørlig Fordyrelse, som fandt Sted, hvis Lovforslaget bliver til Lov, en ganske urimelig Fordyrelse, som ikke alene gav sig Udslag gennem den forøgede Afgift til Staten men tillige skulde gøre sig gældende derved, at Forhandlings- og Udsænkningssfortjenesten skulde have Udbygning til at forhøjes i samme Forhold som Staten. Naabnlige denne sidste Betragtning vilde jeg gerne sige et Par Ord om. Ærede Medlemmer, som have sat sig ind i, hvad der er gaaet forud for denne Forhandling om dette Lovforslag, nemlig hvad der har ligget til Grund for tidligere Lovforslag af samme Art, ville næppe være ubidende om, at